

stedlige Politi ud over det pligtige og ud over det bestaaende, fordi Statspolitiet skal kunne have en saadan Styrke, at det ikke behøves, og hvis alligevel en Kommune gerne vil have det, behøver det ikke Justitsministeriets Godkendelse, tilmed da Statskassen under denne Forudsætning, efter vor Tanke, ikke skal tage Del i Udgifterne til et saaledes forøget Politi, som en Kommune af særlige Hensyn maatte ønske ud over det pligtige og ud over det bestaaende. Derimod have vi med Hensyn til Nedsættelsen af det bestaaende Overskudspoliti maattet fastholde, at en Nedsættelse under det nu bestaaende ikke kan vedtages af en Kommunalbestyrelse uden Justitsministerens Godkendelse. Vi haabe, at det paa Grund af Statspolitikets større Styrke paa nogle Steder vil kunne reduceres noget, og i saa Tilfælde vil der ogsaa kunne opnaas Justitsministeriets Godkendelse, men under hvad der saaledes kan opnaa Justitsministeriets Godkendelse, maa det ikke nedsættes. Men saa faa Kommunerne ogsaa Bidrag af Statskassen til Afholdelse af Udgifterne ved dette Overskudspoliti, som Lovens almindelige Bestemmelser medføre. Det er altsaa i Virkeligheden i Princippet ikke væsentlig afvigende fra Lovforslaget, hvad vi saaledes foreslaar under § 1 med Hensyn til det stedlige Politis Styrke.

De efterfølgende Paragraffer i Lovforslaget handle om de kommunale Styrelser Indflydelse paa Spørgsmaal om Ansættelse og Afskedigelse af Politibetjente, Lønningsforhold, Pensionsforhold o. s. v. Der slutter Flertallet og i visse Tilfælde hele Udvalget sig til Lovforslaget, hvis Princip er dette, at der skal efter Omstændighederne i visse Tilfælde foregaa en Indstilling til Justitsministeren, som skal godkendes af ham. I andre Tilfælde derimod er det ikke Justitsministeren, men andre Autoriteter, der faa Indflydelsen. Der er imidlertid paa et Punkt her en Meningsforskel indenfor Udvalget, nemlig med Hensyn til Antagelsen af Politibetjente. I Overensstemmelse med Lovforslagets Grundtanke, som Flertallet altsaa billiger, hedder det i Lovforslaget, at Politibetjentene antages „efter Politimesterens Indstilling af Byraadene i Købstadkommuner og af Amsraadet i Landkommunerne“, saaledes at Uenighed mellem de vedkommende Kommunalraad og Politimesteren afgøres af Justitsministeren. I Princippet er det altsaa de kommunale Styrelser, der foretage Ansættelsen. Der er et Mindretal, der foreslaar, at det bliver Amt-

manden og ikke de kommunale Styrelser, til hvem Indstilling skal gøres, og som skal træffe Afgørelsen. Det kan Flertallet ikke tilraade. Med hele Karakteren af det stedlige Politis Ordning, med den store Indflydelse, som i øvrigt er tillagt de kommunale Raad, og den store Andel i Udgifterne, som Kommunerne ville have, forekommer det os naturligt at blive ved den Ordning, som er foreslaaet i Lovforslaget, og som ogsaa er i Overensstemmelse med, hvad der i 1903 og 1904 blev vedtaget i begge Rigsdagens Ting, medens det at henvise til Amtmandens Afgørelse nok var foreslaaet i sin Tid af Proceskommissionen, men blev opgivet under den senere Forhandling i Rigsdagen. Vi mene, at det bør blive staaende herved, og dette er i Overensstemmelse med hele den Ordningens Karakter, som her er Tale om, nemlig med det stedlige Politi, der er fælles for Stat og Kommune, og hvor altsaa med Hensyn til mange Ting Kommunerne bør have en væsentlig Indflydelse og bevare den Indflydelse, de nu have.

Det næste vigtige Spørgsmaal, som vi have maattet behandle, er Spørgsmaalet om Lønningsforholdene for Politibetjentene og Politifunktionærerne i det hele taget. Udvalget har modtaget et Andragende, som jo ogsaa er blevet tilstillet Tinget i det hele, om en betydelig Forhøjelse af de for Politifunktionærer i Lovforslaget fastsatte Lønsatser, og vi have ment saa meget mindre at kunne undlade at tage noget Hensyn hertil, som der i et af Bilagene er aftrykt, en Udtalelse fra Underdommerforeningen om, at det enstemmigt er blevet vedtaget som et af Principperne, „at Lønningerne maa fastsættes saaledes, at virkelig kvalificerede Folk kunne ventes at ville søge disse Stillinger, hvorfor Lønnen maa forhøjes betydeligt“. De ved Justitsministeriets Hjælp indhentede Oplysninger viste os imidlertid, at der en meget betydelig Forskel i Lønningsforholdene i de forskellige Jurisdiktioner, en Forskel, der ikke kunde antages, i alt Fald ikke alene eller paa nogen Maade væsentlig, at skyldes rene Tilfældigheder, men maatte skyldes og virkelig ogsaa skyldes den Forskel, der mange Steder er med Hensyn til de Opgaver og det Arbejde, som maa udføres af Politifunktionærerne, et Arbejde, som i mindre befolkede Købstæder eller tyndt befolkede Egne kan være meget mindre end i de større Købstæder og i tæt befolkede Kredse, og dertil svarer ogsaa med Rimelighed en Forskel i Lønningen, tilmed da der ogsaa kan være en